

Chuyến xe buýt và khúc hát ngòi lính mù

Tác Giả: Nguyễn Minh Trinh
Thứ Tư: 15 Tháng 9 Năm 2010 05:39

Cảm ơn anh! Những tháng ngày phố bình đã khiến dâng đời mình cho đời người...

Sài Gòn, năm 1980. Lúc đó, cuộc "cách" cái "mù" ngày 30 tháng 10 đã năm năm. Những người xem ra không khí chiến tranh vẫn còn bao phủ. Đời sống càng ngày càng đi vào bế tắc. Hàng triệu người di tản kinh tế mõi trĩu vớ học vớ t biên mọt nhà sinh sống. Họ trở thành những người không nhà không họ họ sống lây lất trong mọt thành phố đầy đê dĩa. Những người giam đĩ áp người tù, tù chính trị và tù hình sự. Đêm đêm là thĩ gian cĩa ki m tra họ họ họ, cĩa bĩ người, cĩa đĩa cĩa chĩ p chĩ n ngoài cánh cĩa. Vĩ người dân thĩ người còn nhĩ vỹ. Họ người chỉ nhĩ người tù bĩ gĩ là "cĩa tĩa" trĩ vĩ. Đời sống lĩ càng bĩ đĩa hĩn bĩ t bao nhiũ. Tôi cũng bĩ nhĩ người trong thĩ thĩ y. Sống bĩ t hĩ p pháp trong nhà cĩa mình và trong đĩ u óc lúc nào cũng chĩ đĩ mọt chuyến vĩ t bĩ n ra đĩ. Cĩ t đĩn mà cũng muĩ n xuĩ ngoĩ, họ người chỉ...

Lúc ấy, những người đi giao thông đi lĩ họ nhĩ chĩ có xe buýt trong thành phố và xe đò đi xa ngoài thành phố. Bĩn xe, sinh họ t thĩ n nhĩ p. Những Xa Cĩng Miĩ Tây lúc nào cũng đĩ y người mà sống đĩng là những người chĩ đĩ mọt chuyến xe. Có người phĩ người đĩm chĩ u chĩ c nhiũ ngày. Những người có tiĩn mua vé chĩ đĩn, thì đĩ c đĩ ngay. Bao nhiũ con buôn đĩ hàng ngày mà còn chĩ theo hàng hóa cĩng kĩ nhĩ mà đĩu có chĩ đĩ gì đĩu. Còn xe buýt, thì là chĩ họ n tĩ p. Đi xe luôn phĩ coi chĩng, ăn cĩ p mốt túi nhĩ ranh. Chĩ mọt loáng thĩ, dù đĩ gĩ gĩn nhĩ người bĩ mọt mát ngay mọt cách nhĩn tiĩn. Thĩ mọt pháp, ai có thĩn thì gĩ...

Trên mọt chuyến xe, có hai người lính cũ, mọt mù mọt quĩ, đĩ t đĩu nhau đĩ hát đĩ ki m miĩng ăn đĩ nhĩ t. Những người quĩ thì đĩn đĩng cho người mù không có mọt đĩ đĩn theo thĩng hàng ghĩ. Họ mọt c bĩ quĩn áo trĩn đĩ rách te tua bĩ c phĩ ch nhĩng vĩn còn phĩng phĩ t đĩu đĩ hình nhĩ cĩa người lính thĩ xĩa. Trên tay người lính mù là chiĩ c đàn mandoline cũ kĩ và anh hát những bĩn nhĩ c lính cĩa cuĩ c chiĩn ngày cũ đĩ tàn nhĩng còn nhiũ họ u quĩ nhĩ c nhĩ i. Những bĩn nhĩ c đĩ vinh danh nhĩng anh hùng nhĩ "Nguyễn Sĩ Ca Mọt Nguyễn Mang Tên Quĩ c" họ c "Nguyễn Lĩ Charlie". Khi hát tôi thĩ y đĩng nhĩ trong đĩu mọt đĩ c cĩa người lính mù có chút nĩ c mọt. Đi lĩn qua những hàng ghĩ, cũng có những người cho tiĩn, mọt dù họ không phĩ là những người khá gĩ trong xã họ i này. Và nhĩu có mọt vài chú bĩ đĩ phê bình nào là nhĩ c phĩn đĩng, nào là nhĩ c vàng bĩ c m thì họ lĩ bĩ chĩa bĩ o vĩ: "Người ta tàn tĩ t đĩ ki m ăn mà còn làm khó!"...

Trong không khí đĩ dĩa, họ vĩn cĩ t tiĩng hát. Hình nhĩ, họ đĩng chiĩn đĩ u vĩ tiĩng hát cĩa mình. Cĩ bay, cĩ bay trên thành phố thĩn yêu vĩa chiĩ m lĩ đĩm qua bĩng máu... Hay: Anh không chĩ t đĩu anh người anh hùng mũ đĩ tên Đĩng... Hay: Anh Quĩ c đĩ tĩ nay trong gió ra khĩ i, tĩ nay trên cánh mây trôi có họ n anh trong cĩ lòng tôi. Vĩ nhĩng tiĩng hát nhĩ c lĩ mọt thĩ binh lĩ a mà những người bĩy gĩ đĩng hát đĩ hiĩn dâng cho đĩ t nĩ c nhĩng phĩn thĩn cĩa mình. Tĩ nhiên, tôi cĩ m thĩ y mình xúc đĩng quá. Những người lính thĩ trĩ c chĩ u bao nhiũ đĩ u thua thĩ t mà bĩy gĩ vĩn còn cĩ t tiĩng hát bĩ t chĩ p đĩa, bĩ t chĩ p công an đĩ vĩng lên

Chuyến xe buýt và khúc hát ngòi lính mù

Tác Giả: Nguyễn Mạnh Trinh
Thứ Tư: 15 Tháng 9 Năm 2010 05:39

---

tâm sự của mình. Và qua từng chuyến xe này qua chuyến xe khác, họ vẫn hát dù có khi bị bỏ văng bởi họ đánh chết. Nhưng họ hát vẫn cất lên, mặt họ buồn, mặt họ ngơ ngác.

Có một bài thơ, đã được viết về cảm xúc đó. Bài thơ "Chuyến xe bus và khúc hát ngòi lính mù":

Trang lịch sử đã dấy thêm lớp bụi
Ngăn kéo đời vui kín mặt phố riêng
Và lãnh đóm chông còn ngòi lính mù
Ngòi lính mù trước cuộc chiến lãng quên
Đôi mắt đờ đẫn nhìn mặt mũi khác
Đốt dầu nhau khắp khi chuyến xe đi
Ngòi lính mù thua trận phố thị xa xôi
Trên ruộng đồng sương quê mờ rã rã
Chuyến xe vắng lối ca nào năm cũ
Nhớ cảnh chiến trường lúc xa xưa
Khói mù t mù chiến tranh bụi phố
Nghe bàng hoàng giờ tận giờ giờ
Tiếng thê thiết gọi đời danh quen thu
Thuở dục ngang mê mải ngựa bay
Cuộc thánh chiến gió mù phiến thiên
Đuổi giặc buồm còn vớt giặc sinh linh
Ôi tiếng hát như như ngòi lính mù
Ngòi lính mù xe sao vắng ngựa niếm
Âm thanh cao xoáy tròn tim gõ đá
Thúc họ như theo nhịp chông quên
Ôi tiếng hát vinh danh đời lính chiến
Cho máu xương không uống phí ngày mai
Có sương khói trong mắt đời cuộc nguy
Đều là làng không chịu ngựa vai
Ngòi lính mù thiên nhiên như tia nhìn cú vạc
Đây tàn họ còn sót lại mắt đời
Đây ngôn ngữ của Việt Nam đời
Vắng không gian chết héo mắt họ
Ta nghe rúc củi họ trăm bó đuốc
Mắt đời hoài tìm kiếm ánh đèn soi..."

Bài thơ đó tôi viết ở Sài Gòn năm 1980. Bây giờ năm 2010, như vậy đã ba chục năm. Tôi đã rời thành phố thân yêu và cũng đã được nhấc cờ Hoa Kỳ 30 năm. Hôm nay, ngòi lính mù tin vào Địch Nhớ cũ Hết đi chông ngoài trời "Cám ơn Anh" đã gây quố cuộc giúp đỡ người phụng binh của QLVNCH còn kẹt lại quê nhà bằng đường sinh ra hiểu họ. Bài thơ được tôi viết như ngày tháng năm năm 1975, khi Chiến sự đã chấm dứt, đã thừng tay đã man đuốc đi tởm thừng bôn binh trong quân y viện ra ngoài, bắt kỳ tình trạng nguy hiểm hay không. Nếu nhân họ như nhét ngay lớp tởm chông như họ thừng thua trận chính là như ngòi lính mù thừng binh. Bị tởm bao nhiêu là thừng mông như xẩy ra. Không hiểu họ đã xoay sở thừng nào để sống còn trong hoàn cảnh như kẹt bị đất này.

Chuyện xe buýt và khúc hát ngòi lính mù

Tác Giả: Nguy&#n M&#nh Trinh

Thứ Tư; 15 Tháng 9 Năm 2010 05:39

Chính Thi&#u T&#ng Nguy&#n Khoa Nam, tr&#nh Quân Đoàn 4, tr&#c khi quy&#t đ&#nh t&# sát đã đ&#n thăm th&#ng binh &# quân y vi&#n C&#n Th&#nh cu&#i vì ông bi&#t s&# ph&#n đáng th&#ng c&#a nh&#ng ng&#i lính này. Tr&#c khi t&# ti&#t, ông đã đ&#n t&#ng gi&#ng b&#nh đ&# an &#i nh&#ng ng&#i lính đang đi&#u tr&# t&#i đây. Ông đã n&#o lòng khi tr&#nh m&#t câu nói c&#a ng&#i lính đang n&#m vi&#n : "Thi&#u T&#ng đ&#ng b&# chúng em !". "Không, Thi&#u T&#ng không b&# đâu". Ph&#i, m&#c dù đã đ&#n lúc c&# tàn, ông không còn giúp đ&# gì đ&#c nh&#ng anh hùng nh&#ng là n&#n nhân c&#a cu&#c chi&#n nh&#ng t&#m lòng nhân h&#u c&#a ông đã là g&#ng sáng cho đ&#i sau.

G&#n đây tôi có đ&#c m&#t lá th&# c&#a m&#t ng&#i lính b&# tàn ph&# g&#i cho m&#t ng&#i b&#n t&# Vi&#t Nam. B&#c th&# có nhi&#u đ&#n làm tôi suy nghĩ:

"... Các anh &#! B&#y gi&# thì bu&#n quá! Các anh - nh&#ng sĩ quan QLVNCH, nh&#ng ng&#i anh c&#a chúng tôi, nh&#ng Đ&#i B&#ng, nh&#ng B&#c Đ&#u, H&#c Báo c&#a ngày nào m&#t th&#i tung hoành ngang đ&#c kh&#p các chi&#n tr&#ng... các anh đã có m&#t th&#i quang vinh và m&#t th&#i nh&#c nh&#, gi&# đây sau 30 năm v&#n l&#ng l&#, các anh cũng nh&#a đi hình &#nh c&#a ngày x&#a?

Các anh đã quên r&#i sao? Quên r&#i nh&#ng chi&#n sĩ thu&#c quy&#n c&#a các anh đã n&#m xu&#ng vĩn vi&#n trên đ&#t m&# thi&#ng li&#ng, quên nh&#ng đ&#ng đ&#i còn s&#ng sót trong m&#t t&#m thân t&#t nguy&#n đ&#u kh&#, s&#ng lây l&#t đ&#u đ&#ng x&#c. Xin c&#m &#n các anh v&# nh&#ng đ&#ng đô la mà các anh g&#i v&# cho chúng tôi trong ch&#ng tr&#nh giúp đ&# th&#ng ph&# binh QLVNCH. Nh&#ng đ&#ng ti&#n đó dù có giúp cho chúng tôi trong m&#t th&#i gian ng&#n, dù có an &#i cho nh&#ng đ&#n đau v&#t ch&#t đ&#c đôi ph&#n nh&#ng cũng không làm sao giúp chúng tôi quên n&#i nh&#c nh&# m&#t n&#c! Chúng tôi c&#n &# các anh nh&#ng chuy&#n khác, các anh có th&#u hi&#u cho chúng tôi hay không? Tôi đã hi&#u vì sao th&#ng khuân v&#c &# x&#m trên, th&#ng vá xe đ&#p đ&#u đ&#ng, th&#ng ch&#ng n&#ng đi bán vé s&# c&#nh nhà l&#i ghét cay ghét đ&#ng đ&#m Vi&#t ki&#u. H&# là nh&#ng ng&#i lính năm x&#a, h&# đã t&#ng tuân l&#nh nh&#ng Đ&#i B&#ng, Th&#n H&# xông pha n&#i tr&#n m&#c. H&# đã t&#ng ch&#t chịu t&#ng đ&#ng b&#c nghĩa tình chung th&#y g&#i vào t&#n ch&#n tù đ&#y thăm các anh. H&# đã t&#ng u&#ng v&#i các anh chung r&#u ân tình ngày đ&#a các anh lên phi c&# v&# vùng đ&#t m&#i. H&# t&#ng nuôi n&#ng m&#t hoài v&#ng, m&#t k&# v&#ng ngày v&# vinh quang c&#a QLVNCH.

Nh&#ng chính các anh đã làm h&# oán ghét đ&#n đ&# khinh b&# khi các anh áo g&#m v&# làng, ch&#m ch&#ng&#i gi&#a nhà hàng khách s&#n năm sao tung ti&#n ra đ&# t&# rõ m&#t Vi&#t Ki&#u yêu n&#c. Các anh có bi&#t không? T&# trong sâu th&#m c&#a cu&#c đ&#i, nh&#ng ng&#i lính VNCH đang lê l&#t &# ngoài c&#a nhà hàng mà các anh đang ăn u&#ng vui ch&#i, đang nhìn các anh v&#i ánh m&#t h&#n thù. H&#n thù l&#n nh&#t c&#a ng&#i lính là s&# b&#i b&#c, là s&# ph&#n b&#i! Không bi&#t khi tôi k&#t t&#i các anh là ph&#n b&#i có quá đáng hay không, nh&#ng các anh hãy t&# suy nghĩ m&#t chút s&# th&#y rõ h&#n chúng tôi. Tôi không tin là t&#t c&# các anh đã bi&#n thái thành nh&#ng tên Vi&#t gian nh&#ng s&# tr&# v&# nh&# các anh trong hi&#n t&#i là đ&#ng nghĩa v&#i s&# ph&#n b&#i. Các Anh đã ph&#n b&#i l&#i T&# Qu&#c và rõ ràng nh&#t các anh đã ph&#n b&#i l&#i chúng tôi...".

Đ&#c lá th&# y, lòng tôi nh&# chùng xu&#ng. M&#i m&#t ng&#i đ&#u có hoàn c&#nh cũng nh&# cách ch&#n l&#a riêng nh&#ng tôi không ng&# r&#ng trong sâu th&#m c&#a nh&#ng ng&#i lính cũ còn có nh&#ng n&#i ni&#m nh&# th&#. S&# phân cách quá sâu đ&#m, nh&#ng con sông chia cách v&#n ch&#a th&# l&#p b&#ng đ&#c. Ng&#m suy l&#i, t&# m&#t khía c&#nh nhìn ng&#m khác nhau, đã có nh&#ng khác bi&#t cho t&#ng hành đ&#ng...

Chuyến xe buýt và khúc hát ngòi lính mù

Tác Giả: Nguyễn Minh Trinh

Thứ Tư, 15 Tháng 9 Năm 2010 05:39

Tôi bây giờ, với những người bạn họ hàng đã không quên các anh, những người lính VNCH. Dù có một số ít vô ý thức trên những chiếc xe buýt dân tộc những người đồng đội hiểu và tri ân những người lính đã mang xương máu và thân thể hiến dâng cho đất nước. Tôi nhớ hồi “Cám ản Anh”, hàng chục ngàn khán giả đi xem không phải chỉ để mua vui mà là biểu lộ tình thương mến dành cho những người lính VNCH. Dù số tiền thu được lên tới cả triệu đô-la những cũng không đủ cho nhu cầu của hàng chục ngàn người tàn phế cần giúp đỡ. Những chiếc áo tình nghĩa, đôi giày đó mới là đáng quý. Cũng như, với số tham dự của cả hơn một trăm ca nhạc sĩ, cùng với cả trăm người thi nhân Nguyễn Bính công sức và cả tiền của cá nhân, thì đó phải hiểu là một thành quả to lớn họ hàng của những người dân luôn luôn tin tưởng giúp đỡ nhau. Cám ơn anh! Những người lính đã hiến dâng đời mình cho đất nước...